

ДА ВЗЕМЕШ КЪРПАТА

Дейвид Уилкерсън

7 Август 1995

В известният пасаж от Йоан 13-а глава, Исус взе кърпа и леген и изми нозете на учениците Си. Той им каза: „И така, ако Аз, Господ и Учител, ви умих краката, то и вие сте длъжни един на друг да си миете краката” (Йоан 13:14).

Някои посветени християни приемат този стих буквално. Те имат служби за „измиване на нозе”, което е похвално, но ако е само ритуал, се губи истинският смисъл.

След като Исус уми нозете на учениците, Той се облече, седна и ги попита: „Знаете ли какво направих току що?” С други думи: „Разбирате ли духовния смисъл на измиването на нозете?”

Аз вярвам, че въпроса на Господ е отправен и към нас днес. Там се случи нещо много мощно и дълбоко – Христос учеше църквата Си на един от най-важните уроци. Но дали ние разбираме смисълът от умиването на нозете на учениците?

Исус не постановяваше закон, който да бъде следван през вековете от църквата, както общението или водното кръщение. Ако беше така, Той щеше да го направи в началото на обучението им и да се остави и на Него да Му измият нозете, както стана с водното кръщение.

Четох внимателно коментарите в Библията си, за да видя какво са мислили бащите на църквата по този въпрос - почти без изключение, че важността е в примера за смирението на Исус. Той се унизи, за да ни покаже как да се смиряваме. Но аз смятам, че това обяснение напълно пропуска смисъла на пасажа. В крайна сметка, Исус вече беше дал пример за смирение, ставайки човек, оставяйки славата Си и идвайки на земята като слуга.

Не, този пасаж казва много повече от това! Аз вярвам, че Исус ни даде пример за физическата проява, която най-много желае – да „вземеш кърпата”!

Днес, когато говорим за проявления, си представяме как хора в църквите падат на земята. За мнозина това изглежда странно, но ако изучаваш Божието Слово, ще откриеш, че Исус говори доста за необикновени физически проявления.

Исус не каза да падаш на земята, но да паднеш и умреш - да принесеш плод! Говори за проявлението на това да понесеш кръста си - да извадиш окото, което те съблазнява; да отсечеш ръката, която те съблазнява; да извървиш още една миля.

Но едно от най-необикновените проявления, за които говори Христос, е призова Му да вземеш кърпата. Много хора са ме питали през всички тези години служение: „Защо не си мием нозете един на друг в църквата, както ни говори Исус? Той каза: „Щом аз го правя, и вие трябва да го правите.“

Обикновено отговарях: „Това, за което Исус говори, е преди всичко духовно, а не физическо“, но нямах концепция за духовния смисъл на умиването на нозе.

Ние замазваме някои истини от Библията, защото не разбираме значението им и с години пропускаме силата на тези пасажии. Така например Библията ни казва: „...а си служете един на друг с любов“ (Галатяни 5:13).

И:

„подчинявайте се един на друг в страх от Христос“ (Ефесяни 5:21).

Колко от нас наистина знаят какво е да си служим един на друг с любов? И как трябва да се подчиним един на друг в страх от Бог? Лесно е да разберем как съпругата трябва да се подчини на духовната власт на благочестивия съпруг. Същото важи и за децата, които трябва да се подчиняват на благочестивите родители. Но по какъв начин си служим и се покоряваме един на друг в Божия дом?

Аз вярвам, че ако разберем какво направи Исус, умивайки нозете на учениците Си, ще разберем идеите за служене и покорство. Вижте, да си служим едни на други с любов и да се покоряваме в свят страх, означава много повече от това да приемаме заповеди или да се отчитаме пред по-висока инстанция. По-скоро тези славни истини се разкриват в контекста на това да „вземеш кърпата“.

Докато наскоро бях в молитва, Светия Дух ми даде три думи, за да отвори разбирането ми по въпроса с взимането на кърпата. Трите думи са: мръсотия, утеха и единство. Надявам се, докато ги изследваме, Светия Дух да отключи за нас истината Си.

1. Да започнем с въпроса за мръсотията, която е полепнала по брата или сестрата ни в Господа!

Учениците бяха дванадесет възлюбени от Бог мъже, скъпоценни в очите Му, пълни с любов към Сина Му, чистосърдечни, в пълно общение с Исус. Въпреки това, краката им бяха мръсни!

Исус всъщност им каза: „Сърцата и ръцете ви са чисти, но краката ви не са. Те са се изцапали в ежедневно ви ходене с Мен. Не трябва да миете цялото си тяло, а само краката си.“

Мръсотията, която Исус споменава тук, няма нищо общо с естествената мръсотия. Става дума за грях – паденията и провалите ни, предаването ни на изкушения. И без значение колко прашни и кални бяха пътищата в древен Ерусалим, никое време не е било толкова мръсно, колкото нашето!

Чудя се колко от тези, които сега четат това послание са оцапани от някаква кал. Вероятно през изминалата седмица си се поддал на изкушение и си се провалил. Не че си обърнал гръб на Бог. Напротив, обичаш Спасителя по-страстно от всякога. Но си паднал и сега скърбиш, защото краката ти са мръсни!

Библията ни казва: „Братя, и ако човек падне в някое прегрешение, вие, духовните, поправяйте такъв с кротък дух. Но казвам: пази себе си, да не би и ти да бъдеш изкушен” (Галатяни 6:1).

Гръцката дума за „падам” означава „падане, грях, прегрешение”. Ние трябва да възстановим всеки християнин, който падне в грях, стига да има покаяно сърце.

А умиването на нозе в най-дълбокото му, духовно значение се отнася до отношението ни към мръсотията, която виждаме в брата или сестра си. Питам те: какво правиш, когато се изправиш очи в очи с някого, който е паднал в грях или прегрешение?

Как постъпваш с мръсотията в брата или сестра си, която изцяло се отнася до служението, което Исус описва като „вземане на кърпата”, до това как служиш на другите с любов и се покоряваш в страх от Бог.

Ще го кажа много ясно: християните могат да са много жестоки! Всъщност, вярващите често са по-лоши и съсипващи от грешните хора по улиците, и Исус знаеше това. Той знаеше как реагираме при гледката на мръсотия в някой друг, как си слагаме маската на „аз съм по-свят от теб”, съдим, клюкарстваме и одумваме. Всъщност, плътските християни се наслаждават в това да виждат мръсотия в другите. Но това, че я разпространяват, е най-мръсния от всички грехове!

През последните седмици се опитвах да окуража един по-млад пастор, който напусна църквата си, след като изповяда морално прегрешение. Този скъп човек обича Господ. Той има сърце за хората и Божието Слово, но краката му се омърсиха! Обаче се покая напълно.

Веднага след като чух за падението и оставката му, Святия Дух ме накара да се свържа с него незабавно. Знаех, че той все още е добър човек. Не беше станал изведнъж грешник. Сърцето му не се бе закоравяло поради греха.

Но най-добрият му приятел го изоставил. Тези, които твърдели, че го обичат най-много, сега го пренебрегваха, като че беше заразно болен. На всичкото отгоре, лидерите от деноминацията му го накарали да направи видео с изповедта си, като разкаже всеки детайл от прегрешението си.

Обадих се на този скъп брат и взех кърпа със себе си. Оставих съобщение на телефона му: „Брате, искам да знаеш, че те обичам. Бог не се е отрекъл от теб. Ако имаш покаяно сърце, Господ ще те възстанови. А аз ще съм до теб!”

Възлюбени, да вземеш кърпата е отношение, посвещение. Това означава да направиш всичко по силите си да измиеш мръсотията от краката на брат си. То говори за: „аз съм решен да ти помогна да изчистиш мръсотията, да си възстановиш репутацията, семейството, да направя всичко, за да те държа жив в Христос!“

Един приятел на този пастор ми се обади след това. Той каза: „Дейвид, никога няма да разбереш какво означаваше телефонното ти обаждане за моя приятел, колко благословен, окуражен и утешен беше той от това. Никои друг не се свърза с него. Думите ти му дадоха нова надежда.“

Библията казва ясно, че когато брат или сестра са победени от греха, ние трябва да възстановим този човек, като му послужим с любов, покорим му се в страх от Бог. Може би ще попиташ - как да направим това?

Трябва да вземем кърпата на Божията милост и да отидем при страдащия. В любовта на Исус, ние трябва да оставим цялата си склонност да го игнорираме, съдим, изобличаваме, поучаваме и да търсим вината му, а вместо това трябва да му бъдем приятели. Трябва да му помогнем да измие греховете си, като споделим с него коригиращото, изцерително, умиващо, утешително Божие Слово.

Това не означава да затворим очите си пред греха и да наречем злото добро. Говорим за паднали свети, които имат покаяни сърца, но са изгубили надежда. Те знаят, че са наскърбили Господ и живеят със страх, вина и отхвърляне.

Случаят с онези, които са били предупреждавани 2-3 пъти, но продължават да грешат, е съвсем различен. Библията казва, че ние трябва остро да порицаем тези вярващи публично, така че другите да се страхуват от Бог. Такива хора често се налага да бъдат отлъчени за известно време, докато не покажат свята скръб. Но онези, които признаят греха си, които го изповядат и оставят, имат нужда от някого, който да им даде кърпата на милостта да ги изчисти и изцери.

Преди няколко години един пастор, мой сътрудник от много голяма църква ми се обади, плачейки: „Брат Дейвид, не мога да вдигна глава, толкова съм съкрушен.“ И ми описа болката, която изпитал, когато дъщеря му забременяла без да е омъжена. Главният пастор на църквата поискал от него да излезе пред събранието и да им каже какво е сторил.

Този скъп човек го направил, което унищожило дъщеря му. Разбило сърцето на семейството му. А църквата обсъждала всички детайли от греха на бедната тийнейджърка.

Една година по-късно забременя дъщерята на главния пастор. Но този път той направи всичко по силите си, за да го скрие.

Бог да има милост към нас, защото унищожаваме хора, които си цапат краката! Кога най-после ще се научим да взимаме кърпата на милостта, да се посветим на почистването и възстановяването, вместо на хвърлянето на мръсотия във вятъра и унищожаването на скъпоценни души?

2. Онези, които вземат кърпата, са истинските утешители, които използва Святия Дух!

Знаете ли какво е да си бос и да трябва да ходиш в калта? Мръсотията, която се трупа по краката ти може да е наистина отвратителна. Чувстваш се много по-добре, когато краката ти са измити и чисти.

Когато Исус изми мръсотията от краката на учениците Си, те се утешиха. Но, духовно казано, Исус ги учеше на утехата от премахването на прегрешенията!

В 1 Коринтяни 5-а глава, ние четем за един човек в църквата, който падна в ужасния грях на кръвосмешението. Очевидно този човек не се покайваше и Павел нареди на църквата да го предаде на Сатана за унищожението на плътта му (за да се спаси духът му). Павел не каза, че човека е изгубен и ще отиде в ада. Не, той само искаше да бъде изолиран от общението с братята и да бъде предаден на измамите на Сатана, така че да стигне до предела на силите си и да потърси покаяние.

По-късно, във 2 Коринтяни 2-а глава Павел разбра, че същия човек се е покаял, и че църквата му е простила. Сатана го беше докарал до отчаяние, а похотта в плътта му беше унищожена. Човекът се беше покаял. И сега Павел писа до коринтяните: „...вие трябва по-добре да му простите и да го утешите, да не би такъв един да бъде погълнат от прекомерната скръб. Затова ви умолявам да го уверите в любовта си към него” (2 Коринтяни 2:7-8).

Павел знаеше, че този човек е напълно съкрушен от скръб. Тези в църквата бяха видели смирието му и бяха обзети от дух на милост. Те го окуражиха, бяха нежни към него и измиха нозете му. Той вече беше чист и възстановен за тялото на Исус Христос. Каква прекрасна картина!

Днес има много християни, които се намират в същото положение като този човек, след като са били победени от греха. Те си казват: „Нанесох укор на Спасителя си. Докарах срам на името Му!” Но онова, което преживяват, далеч не е онова, което описва 2 Коринтяни.

Искам да ви покажа един пасаж от книга, която получих неотдавна. Тя е писана от дъщерята на пастор, който е бил победен от греха преди няколко години и през всички тях семейството им е преживявало кошмарен ад. Тя пише: „... (Пресата) ни следваше до домовете ни. Обаждаха ни се известни клюкарски списания, които ни предлагаха големи суми пари, за да им кажем нещо. Най-накрая, успяхме да изведем татко от вкъщи и да отидем на ресторант, само за да се окажем обект на хорските разговори. Беше ужасно.

Но преподобния _____ никога не се срамуваше да се идентифицира с нас. Татко буквално стоеше до телефона в очакване той да се обади. Беше съкрушен от вина и срам... Беше изпаднал в дълбока депресия... Хората, на които беше дал толкова много от себе си, бяха онези, които се обърнаха най - остро срещу него.

Ежедневно се разчуваха нови слухове. Служители си пишеха едни с други, разпространявайки ги... Само неколцина доказано верни хора ни се обаждаха и споменаваха в молитвите си.”

Познавам човека, за когото говори тази жена. Той е посветен Божий мъж, добър баща и грижовен пастор. Сърцето му все още е страстно влюбено в Исус. Всъщност, той беше възстановен и сега пастирува растяща църква.

Но можете ли да си представите как се е чувствал през всичките тези години? Всеки, на когото беше служил толкова дълго време, се обърна срещу него, включително и онези, които той беше спечелил за Христос! Той бе съсипан, съкрушен от скръб. В един момент дъщеря му предложила на съпруга си да вземат пистолета от дома му, страхувайки се, че в депресията си може да реши да се самоубие.

Този самотен, отчаян човек стоеше до телефона и чакаше обаждане от верния си приятел пастор. Любящият, състрадателен служител бил единственият, който занесъл кърпата на приятеля си – малко утеха, окуражителна дума, малко усмивки.

Можете ли да обвините падналия, отхвърлен пастор за това, че е чакал малко облекчение от дългите години болка, нанесени от Божиите хора и другите служители?

Светът извън църквата е обладан от духа на омразата – смазване на личността, клевети, унищожение на репутация и семейства

Веднага след като един политик обяви, че се кандидатира за някакъв пост, пресата се превръща в ято лешояди, които се ровят в миналото му само, за да открият някаква мръсотия. И когато успеят, те я изкарват в централните новини, за да може да я разнася цяла Америка.

Америка е полудяла за клюки! Телевизията изобилства от живи предавания, състоящи се от клюки, изобличения, присмех. Грешните хора тръпнат от удоволствие, съсипвайки хора, семейства и добри репутации. И колкото по-сензационна е мръсотията, толкова повече хората я обичат.

Но това няма място в Божия дом. Църквата трябва да е различна. Тя трябва да е дом за почитване!

Езичниците в Ефес уважаваха Божиите хора, наричайки ги „грижнияни“, което означава „добросърдечни“. Те бяха видели колко са добросърдечни тези вярващи към другите.

„И бъдете благи един към друг, милостиви; прощавайте си един на друг, също както и Бог в Христос е простил на вас“ (Ефесяни 4:32).

Ако искаш да си добросърдечен и да вземеш кърпата, за да възстановиш брата или сестра си, не ти трябва да знаеш подробностите за това как се е омърсил. Исус не попита учениците Си: „Как можяхте така да изцапате краката си?“ Той искаше само да ги почисти и премахне мръсотията от тях. Любовта Му към тях беше безусловна.

По същият начин онези, които ходят в пълнотата на Исус Христос, трябва да имат същото отношение на любов към тези с мръсните крака. Не трябва да се интересуваме от подробностите. Вместо това, трябва да кажем: „Нека направим нещо за тази мръсотия!“

Но често нещата не стоят така. Много християни искат да се ровят в кървавите детайли. Те отиват при вярващия с омърсените нозе и казват: „Искам да измия краката ти, но преди това ми кажи какво се случи. Как можа да се изцапаш така?“

В един момент от разказа, любопитния утешител осъзнава: „Олеле, по-зле е отколкото си мислех. Не мога да се забърквам в това. Не мога да го понеса.“ И след две минути подробности, хилавата му човешка милост се изпарява. Хвърля кърпата и си отива.

Възлюбени, не можеш да миеш нозе със съдийско наметало! Преди да започнеш да чистиш, трябва да съблечеш дрехата си на себеправедност и отношението на „по-свят съм от теб“. Както Исус, така и ти трябва да съблечеш дрехата си и да се препашеш с любов. Да премахнеш всяка себеправедност, гордост, всички мисли, че никога не би се унижил до такава степен! Трябва да имаш отношение, което казва: „Не ми пука какво си направил. Ако се покаяваш и искаш да чуеш Божието Слово, ще бъда мил и нежен към теб!“

Може да попиташ какво би било, ако мръсният човек пред теб е Юда – някой, който те е предал? Отговорът ми за теб е: Юда беше в стаята с останалите ученици и Исус се унизи да измие мръсотията от краката му, въпреки че Сатана вече беше вложил предателството в сърцето му.

Всъщност, съвременните юди могат да бъдат спасени заради Кръста. Ние често смятаме някои грешници, като хомосексуалистите или лесбийките за безнадеждно грешни. Мислим, че никога не могат да бъдат освободени, но Павел казва за тях: „Или не знаете, че несправедните няма да наследят Божието царство? Не се лъжете. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито хомосексуалистите, нито малакийците, нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство.“

И някои от вас бяха такива, но вие бяхте измити, бяхте осветени, бяхте оправдани в Името на Господ Исус Христос и в Духа на нашия Бог” (1 Коринтяни 6:9-11).

Такива бяха някои от нас, но краката ни бяха измити от Исус! Питам те – след като Исус иска да оправдае всички грешници, защо ние не желаем да им измием краката? Павел казва, че трябва да сме кротки и търпеливи с всички: „А Господният слуга не бива да се кара, а трябва да бъде кротък към всички, способен да поучава, търпелив, с кротост да увещава онези, които се противопоставят, та дано Бог да им даде покаяние, за познаване на истината и да

изтрезнеят, и се освободят от примката на дявола, от когото са били уловени, за да вършат неговата воля” (2 Тимотей 2:24-26).

Павел казва: „Трябва да имате нежно сърце към всички, да желаете да измиете нозете им. А Бог да се смили над тях и да ги освободи от греха им!”

В църквата ни се молим вече почти трийсет седмици за съживление в Ню Йорк. Но няма значение колко дълго го правим, Бог няма да посади нови вярващи там, ако те ще трябва да се борят с група осъждащи, егоцентрични християни.

Виждате ли, всеки нов вярващ ще изцапа краката си преди да бъде установен във вярата. И той се нуждае от хора, които желаят бързо да отидат при него, за да измият нозете му и да го възстановят. Истинското съживление носи този дух на добрина, дух, който е готов да вземе кърпата, за да изчисти и възстанови мръсните вярващи!

3. Най-накрая стигаме до думата „единство”!

Аз вярвам, че когато Исус изми краката на учениците, Той им преподаваше задълбочен урок за това как да имат единство в общението в тялото Христово.

Когато Исус отиде да измие краката на Петър, ученикът се отдръпна.

„...Той Му каза: Господи, Ти ли ще ми умиеш краката?” (Йоан 13:6)

Петър попита изумен: „Господи, нали няма да ми измиеш краката? Никога, никога!”

Исус отговори: „...Ако не те умия, нямаш дял с Мен” (стих 8).

Исус казваше: „Петре, ако измия краката ти, ние имаме скъпоценна основа за общение, базирана на истинското единство.” По същият начин и никой пастор не може да вкара единство в църквата, като налага програми или чрез огнени проповеди. Не, единството идва, като вземеш кърпата!

След като Исус изми нозете на учениците Си, Той ги попита: „Разбирате ли какво ви сторих?” Ако бяха разбрали духовния смисъл на онова, което Исус беше направил току що – премахнал петната и вината на греха им – това щеше да ги направи признателни.

Питам те – какво направи Исус с теб, когато те изчисти? Той избърса всичките ти грешки и вина, почисти последните остатъци от греха и ти стана чист и цял. Той вложи благодарност, признателност, радост в душата ти. Изпълни те с такава любов към Себе Си, че би Го последвал навсякъде и направил всичко за Него. Всичко, което искаше, беше общение с Него поради онова, което Той направи за теб.

Възлюбени, това е тайната на единството! Когато вземеш кърпата на милостта към наранения, паднал брат, ти го окуражаваш, прегръщайки го в болката му чрез покорство в свят страх, измивайки чувствата му на безполезност, мъка и отчаяние, като го обичаш и се грижиш за него.

Какво си направил на този човек, измивайки нозете му? Изградил си здрава основа за истинско единство и славно приятелство. Станали сте едно чрез общото си преживяване – умиването чрез водата на Словото!

Признателност? Този християнин ще бъде ваш приятел до края на живота ви! Ще ви защитава, обича, ще прави всичко за вас. Ще ви каже: „Ти беше до мен в трудните времена. А сега аз няма да позволя на никого да ти направи нещо!“

Можете ли да си представите църква, изпълнена с толкова загрижени хора, които отказват да чуят и една дума за нечия мръсотия,; които изпитват болка, когато другия го боли; които отиват при всеки отчаян, изпитващ вина брат или сестра и носят слово на любов и надежда? Затова преместихме служението си в Ню Йорк – за да издигнем свят остатък, който ще създаде силна, единна база от утешители – хора, които носят кърпа в ръцете си!

Може да попиташ: „Но как да намеря хора, чиито нозе имат нужда от измиване?“ Отговорът ми е: „По същия начин, по който ги намери, когато клюкарстваше по техен адрес!“

Когато вече чуеш нещо негативно за някого, направо попитай: „За кого говориш? Само с имена, ако обичаш!“ След това бързо отиди с кърпата на милостта си при страдащия и започни да му миеш краката! Кажете на падналия: „Загрижен съм за теб. Искам да се моля за теб, но без да научавам никакви подробности. Искам само да знаеш, че още те обичам и ще стоя до теб!“

Това послание е колкото за мен, толкова и за всеки друг. Наскоро стигнах до осъждащото ме познание какво наистина означава измиването на крака. И чрез Божията милост, аз ще взема кърпата на милостта заедно с другите и ще потърся онези, които са наранени, чиито нозе имат нужда от измиване.

Исус каза: „И така, ако Аз, Господ и Учител, ви умих краката, то и вие сте длъжни един на друг да си миете краката.... Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате“ (Йоан 13:14, 17).

Сега, след като знаем „тези неща“, както каза Исус, можем да ги правим. Питам те – искаш ли да ги правиш? Готов ли си да вземеш кърпата си с любов?

Алилуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1995 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Taking Up the Towel](#) / [Да вземеш кърпата](#)